HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

הכל שוחטין פרק ראשון חולין ו.

ואי ס"ד לא קבלה. רבי זירא מרבי יעקב דר"ג לגמרי לסמר מסי קסיל ליה: **ליתני ליה.** לנפסדים כי סמר ר"ג כסמין ישראל עומד על גביו לים לים לפני עור לא תתן מכשול[ב] וכי סכל רבי יוחנן כשישראל עומד על גביו: **ושמא סכין גלוף.** פסוק הוא בספר מקלי: **אם נעל נפש אסה.** אם אדם כשר אתה כדאמר בפסחים (דף מ.) נעל נפש לא יאמות אדם כשר: **גלוף.** גלמיין. כלומר אתחזק על ירך ולא תעשה זאת: **[ד]מלאו לחן.** לותם היוסבים בהר גריזים ועבדו מומריס[ה] לעבודת כוכבים. ולא"ג דרוב כותים לאו מהר גריזים היו רבי מאיר לטעמיה דמיים למיעוטא בימות (דף סא.): קטן וקטנה לא מולין ולא מיבמין דברי ר"מ ואמרו לו לר"מ יפה אמרת לא מולין אים כתיב בפרשתם[ו] מפני מה לא מיבמין אמר להן קטן שמא ימית קריס קטנה שמא תמצה לילונית ומתלה פוגעים בעריה ולא אמר רוב קטנים אינם קריסים: **אם מושב.** גדול בתורה: **אם יודע גרנו.** שאם ישתלנו ישיב לו ב[ז]טעם: **בין.** שלא: **ואם לאו אבין אם אשר לפניך.** מעצמך ולא תשאל ותבייאנו. **ושמת סכין בלועך אם אתה להמי קרא כתיב כלומר המתחזק עצמך ועבור פיך מלשלוח: אם נעל נפש אסה.** ומתאוה לשחוט ולעמוד על העיקר מאי מקנסיה פרוש הימנו: **מפסה גזרו.** ר"מ אל היין ורבן גמליאל אחריו על השמיעה: **וקבלו מיניה.** לא שלחו גדולים ב[ח]הימנו אלא שבדוקו של ר"מ לא רלו לקבל עליהם לפרוש מן הכותיים לפי שהיו רגילים בהם ובדורו של רבי אמי היה אפשר להם לפרוש: **לבטל רשות.** אם דר כותי במבוי לריך לשכור את רשותו ואפילו לאומר לרשותי מבוטלת לך חה ב[ט]נתן להם במתנה אינה מבוטלת עד שישכור והיינו בעובד[י] כוכבים. וישראל שאסר אמר להן בעבור עם בני המבוי והוא דר עמהם ושוכר עליהם מבטל להם רשותו ועובד כוכבים עד שישכור ישראל הימנו ועשאן מפרש בהדר את העובד כוכבי׳ (שילוחין פט:): **משמר שבתו בשוק.** בפרשיות אעפ"י שהוא מומר[ט] בנעשה הרי הוא כישראל ואם לא עירב את המבוי אחר אם נתן בחצר או במבוי נותן להם רשותו ויהי: **לזכות.** בקנין תליסין: **לפונדקי דיהי.** שם העיר ועמי המרע היו ושמודין על הדמאי. ומשום דאיתינן לעילי[י] בהמתן של לדיקים כו' נקט[יא] ואתי להכי שמעמא דמייתי גמי בכי האי גוונא: **מלומקות.** גלויות הרבה לשון מלטמק ויפה לו **דשבת** (דף נ:): **ניין.** ואמ"כ ערבוב וטרפוס ניין ואיכא בינייהו ואי"ע תערובת מייתי לקמייהו לא תשו למילתא: **אפשר.** אי איתא דבזרו תכמים על תערובת דמאי מסתייע מילתא דיגרום עון שלא יאכל אדם בשר שבת בלא בדיקה ואיכא בשר שנתערב בשר שבת בשר שאינו שבת ואין יודעין איזה הוא של שבת ואסור לאכלו עד שיעבור עליו יום טוב שלאחריו ואיכא בשר שבת בשר חול ואין יודעין איזה הוא של שבת ואסור לאכלו עד שיעבור עליו יום טוב שלאחריו ואיכא בשר שבת בשר יום טוב ואין יודעין איזה הוא של שבת ואסור לאכלו עד שיעבור עליו יום טוב שלאחריו ואיכא בשר שבת בשר יום טוב שני ואין יודעין איזה הוא של שבת ואסור לאכלו עד שיעבור עליו יום טוב שלאחריו ואיכא בשר שבת בשר יום טוב שני של ראש השנה ואין יודעין איזה הוא של שבת ואסור לאכלו עד שיעבור עליו יום טוב שלאחריו ואיכא בשר שבת בשר יום טוב שני של ראש השנה שחל להיות בשבת